

[Socialministeren.]

seret på nuværende tidspunkt, og dør tror jeg dog alligevel at det ærede medlem vil sige hus forbi.

Til slut vil jeg gerne gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Når jeg nævnte, at i 1938—39 var det 7,2 pct. af nationalindkomsten, der blev brugt under socialministeriets område til sociale formål, og i 1953—54 7,3 pct., ville jeg dermed sige, at vi vel nok var i stand til at løse andre sociale opgaver, for der er vel ingen, der siger, at denne procent skal være af den samme størrelse hele tiden.

Nå, til slut takker jeg trods alt for den venlige diskussion, der har været om problemerne. Jeg synes, der fra alle sider har været vist vilje til at belyse problemerne. Det, der nu bliver opgaven for os, og som jeg påkalder udvalgets og folketingets bistand til, er at skabe resultater, og det skal ingen hemmelighed være, at jeg mener, at de lovforslag, som er fremsat på grundlag af en indstilling fra socialdemokratiet og det radikale venstre, danner et godt grundlag for det arbejde, der nu skal udføres.

Finansministeren (Kampmann): Også jeg har kun lidt at føje til det, jeg sagde i formiddags, hovedsagelig et par kommentarer til det, der siden er fremdraget under debatten.

Det ærede medlem hr. Lorentzen svarede på mit spørgsmål om, hvilke besparelser han kunne tænke sig gennemført for at skaffe dækning for udgifterne ved folkepensioneringen. Det ærede medlem mente egentlig ikke, det tilkom ham at løse dette problem, det måtte tilkomme mig som finansminister at komme med forslag. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at jeg som finansminister til stadighed søger at holde igen på udgifterne; men det kan jo heller ikke nytte at foregøgle befolkningen, at man kan foretage store besparelser, hvis man ikke har sikkerhed for, at man har flertal for dem her i tinget.

Det ærede medlem nævnte tre grupper af udgifter, som der kunne spares på. Det første forslag giver jeg ikke så meget for. Det var, at vi skulle passe på med det 8. skoleår. Det er jo ikke gennemført endnu, og der er heller ikke gennemført nogen finansiering af det, og derfor kan jeg ikke se, hvordan

der her skulle være penge at tage til finansiering af folkepensioneringen.

Det ærede medlem nævnte dernæst, at der måske kunne spares noget på ungdomsskoler og skolebespisning. Det var netop sådanne former for besparelser, jeg kunne tænke mig det ærede medlem ville foreslå. Men disse forslag er jo i diametral modsætning til det, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen står og siger heroppe, for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mener, at man skal spare på folkepensionen og sætte ind på andre, mindre omfattende sociale områder.

Endelig nævnte det ærede medlem hr. Lorentzen byggeriet og kom dør med et tilfælde, hvor han mente der kunne spares, nemlig Esbjerg Arbejderhøjskole. Nu har det ærede medlem været lidt ude efter min kollega socialministeren og påstået, at socialministeren holdt vælgermødetale her. Mon fremdragelsen af dette eksempel ikke have lidt med vælgermødetale at gøre? Iøvrigt anser jeg det for en god skik, at vi siger det samme på vælgermøderne og her i salen, så det ærede medlem skal ingen kritik have fra mig af den grund. Hvorledes er det nu med Esbjerg Arbejderhøjskole? Er det således, at staten må betale hele udgiften? Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at udgiften har været 4,4 mill. kr., men det er værd at nævne i denne forbindelse, at danske arbejdere har indsamlet og betalt 2½ mill. kr. heraf, og tilskud fra staten gives såvel til Esbjerg Arbejderhøjskole som til andre højskoler. Jeg kan i denne forbindelse nævne Sønderborg og de store ombygninger, der skal foretages på Askov. Jeg har iøvrigt forstået, at venstre selv har stemt for disse forslag.

Det ærede medlem hr. Poul Møller fandt, at jeg havde optrådt lidt fornærmet her på talerstolen. Nu kan man ikke gøre for, hvordan man ser ud, vi kan jo ikke alle have det samme smilende udseende som det ærede medlem. Jeg var ikke spor fornærmet på det ærede medlem. Jeg gav, som det ærede medlem også selv indrømmede, svar på de spørgsmål, der blev stillet.

Jeg vil her knytte en enkelt kommentar til det ærede medlems gensvar. Det ærede medlem mente, at der ikke var så stor afstand fra 1 million folkepensionsbidragydere til 1¼ million. Nej, det er 25 pct., og om det